

Punkter skal gaae over til at betragte de væsentligste Forandringer, der ere foreslaaede med Hensyn til de enkelte Vaabenarter, skal jeg angaaende Infanteriet bemærke, at den høitærede Minister har foreslaaet det samme Antal Afdelinger som Forsvarscommissionen, og at dette Antal af Afdelinger eller Batailloner jo ikke er meget forskjelligt fra det, som det ærede Mindretal har foreslaaet. Det skulde derefter, forekommer det mig, synes underligt, at der kan være stor Strid om, hvorvidt den ene eller den anden Organisation maatte have Fortrinet; men her maa jeg strax gjøre opmærksom paa, at efter Mindretallets Forslag fordeles Befalingspersonalet eensartet over alle de Batailloner, der skulle bruges til Krigsførelsen, hvad der efter mit bedste Skøn vil føre til, at ingen af dem faaer et tilstrækkeligt Antal Befalingsmænd. Forsvarscommissionen har derfor i denne Retning været heldigere ved at fremhæve, at Armeens Anvendelse vil være forskjellig paa de forskjellige Punkter, og at den derfor vil kunne bestaae af Dele, som ere forskjelligt organiserede og have forskjellig Fasthed, hvad der opnaaes ved en Inddeling i Liniehær og Forstærkningshær. Men det ligger da meget nær, at jeg ogsaa finder en yderligere Deling af Forstærkningshæren i Reserverhær og Forstærkningshær, af hvilke den ene Deel er nærmere til at stille sig i Række med Linien end Forsvarscommissionens Forstærkningshær, at være heldig, om end derved bevirkes, at den anden Deel kommer til at staae endnu længere tilbage i Sammenligning med Linien, end vi have foreslaaet. Der er, idet en Krig udbryder, naturligvis Opgaver, hvortil det er aldeles nødvendigt at have Tropper, der strax i første Dieblis ere fuldstændigt kampberedte og saa vel indøvede, at de strax kunne føres mod Fjenden i aaben Mark. Der bliver ved Siden af denne Anvendelse altid Brug for Tropper til at besætte faste Punkter mere eller mindre i Nærheden af selve Kamppladsen, og der vil navnlig under vore Forhold, da vi skulle forsvare Der, og det ikke er os muligt at vide, paa hvilket Punkt Fjenden vil forsøge Landgang, ganske sikkert være Steder, hvor det er vigtigt at have saadanne Besætninger, uden at det med Nødvendighed kan forlanges af disse, at de skulle være

istand til at operere meget i aaben Mark; jeg troer derfor, at vi i vore Krige vilde faae god Brug for alle de tre Dele, i hvilke den høitærede Krigsminister har foreslaaet at dele Infanteriet.

Den høitærede Krigsminister har gjort en væsentlig Indskrænkning derved, at han har foreslaaet Bataillonen formindstet fra 1,000 til 800 Mand. Det er derved, at den ringere Styrke, hvormed Infanteriet optræder i hans Forslag, og som er omtalt af de to foregaaende ærede Talere, er fremkommet. Det forekommer mig, saavidt jeg kan skjønne, at være en Ting af mindre Vigtighed, om man anfører, at Bataillonen skal have 1,000 eller 800 Mand; thi der har i Forsvarscommissionen intet Dieblis være Tvivl om, at man under en offensiv Krig aldrig vilde rykke ud med mere end 800 af de 1,000 Mand, og om jeg ikke tager meget fejl, findes der i den høitærede Ministers Motiver en Antydning af, at man under en streng defensiv Krigsførelse vil fra Depotterne kunne sørge Bataillonerne fra 800 Mand og høiere op. Jeg troer derfor, at naar man, som her er foreslaaet, gaaer til at uddanne alt Mandskab, og altsaa har dette beredt til at indsættes i Bataillonerne, og man er paa det Næne med sig selv om at ville bruge den Styrke, som Forholdene gjøre det hensigtsmæssigt at anvende, og derfor levner sig Midler til at kunne forandre Styrken saaledes efter Forholdene, vil det være nogenledes ligegyldigt, om man fastsætter som det Ordinaire den ene eller den anden af disse Styrker.

I de os foreliggende Motiver er der lagt en vis Vægt paa Bataillonernes Selvstændighed i Modsetning til den Vægt, der i Forsvarscommissionens Forslag var lagt paa Brigadernes. Jeg troer virkelig, at der er gjort Forsvarscommissionen nogen Uret heri; jeg troer ikke, at dens Tanke har været at stille Brigaden paa det Standpunkt, som Krigsministeren har meent, og heller ikke, at man ved en streng Bedømmelse af Ordene har maattet faae det ud, hvorimod jeg naturligvis ikke skal benægte, at Ordene, da de ere bleyne misforstaaede, ogsaa kunde blive det; men jeg troer rigtignok til Gjengjæld, at man i det foreliggende Forslag er gaaet noget